

AGRICULTURA

REVISTA AGRÍCOLA CATALANA

DIRECTOR: AUGUST MATONS

Cap del Servei d'Arbres fruiters de la Mancomunitat de Catalunya

COL·LABORADORS

JOAN AGUILÓ :: LISINI ANDREU :: JOAN ANGEL I
GENÍS :: JOAN ARUMÍ :: LLORENÇ BADELL :: JO-
SEP R. BATAILLER :: GUILLEM DE BENAVENT
LEANDRE CERVERA :: ALBERT DANEÓ :: C. R. DA-
NÈS I CASABOSCH :: FRANCESC DOU :: M. FAURA
I SANS :: PERE J. GIRONA :: PERE GONZÁLEZ
LLUIS GUITART :: JOAN GUITERAS :: MANUEL
LLENAS :: PERE J. LLORT :: ARNEST MESTRE
CRISTÓFOL MESTRE :: JAUME NONELL I COMAS
FRANCESC NOVELLAS :: VICENS NUBIOLA :: C. OLI-
VERAS I MASSÓ :: CARLES PI SUÑER :: JAUME
RAVENTÓS :: JOSEP M.ª RENDE :: M. ROSSELL I
VILA :: JOAN SALOM :: JOSEP M.ª SOLER I COLL
SEGIMON VANDRELL :: ERASME D'YMBERT
VALERI SERRA I BOLDÚ (SECRETARI)

SUMARI

El consum de potassa a Catalunya, per *August Matons*.—Impressions del «Primer Saló de la Màquina Agrícola», per *Carles Pi Suñer*.—L'Oberea linearis de l'avellaner, per *Joan Aguiló*.—Les ferides a pagès, per *Leandre Cervera*.—La Ramaderia a Mallorca, per *M. Rossell i Vilà*.—La indústria de la llet en crisi, per *Albert Compte*.—Teories d'herència, per *R. Roqueta*.—Comentaris.—Informació vinícola, per *Pere Joan Llort*.—Informació oleícola, per *Lisini Andreu*.—Noticiari.—Notes del Departament d'Agricultura de la Mancomunitat de Catalunya.—Bibliografia, per *C. A. M. i A. M.*—Consultori, per *A. M.*

Direcció i Administració: Escudellers, número 1 bis - BARCELONA

Viticultors!

Els Pulveritzadors ~ “Mochila”

«ECLAIR» VERMOREL

«EXCELSIOR» GOBET

Ensofradors

«ORANGE», senzilla, VERMOREL

«TORPILLE», doble efecte, VERMOREL

de mà «LE FURET»

MARQUES LLEGÍTIMES

**És el material vitícola que es fa imprescindible
en el tractament de les vinyes**

VICENS VILA CLOSA
(SUCCESSOR DE KEGELS I VILA)

**Material Viti-Vinícola. — Aparells de precisió.
— Productes Enològics. — Articles de boters**

PASSEIG DE GRACIA, 88

Telèfon 1338 G.

BARCELONA

En dirigir-vos a les cases anunciadores, citeu AGRICULTURA

ARBRES

PER A REPOBLAR RIBERES

**POLLS BORDILS, POLLS NEGRES
CAROLINES, PLÀTANS, ACÀCIES**

Casa especialitzada en la producció de **POLLS** :: Una pràctica seguida durant vint-i-cinc anys, en la selecció de les millors varietats d'aquests arbres, és garantia de que servim les classes de **POLLS** de més ràpid i de major desenrotllo

MIQUEL BOSCH BATLLE
BORDILS (Girona)

NOTA. — Contestarem quantes consultes s'ens dirigeixin interessant el millor èxit de les plantades.

SINDICATS AGRICOLES I VINATERS

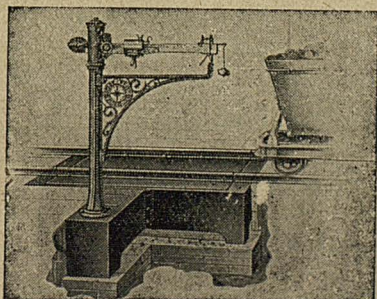
PER A TOTA MENADE
TINES PER A VI, BAS-
SES PER A AIGUA I
CONSTRUCCIONS DE
CIMENT ARMAT,

LA CASA

LLUIS SANS

**Carrer Trafalgar, 14
BARCELONA**

TÉ ESTABLERTA
UNA SECCIÓ ESPE-
CIAL DE PRESSU-
POSTOS I PLÀNOLS

Bàscula model 253 per a pesar vagonetes

**BÀSCULES
ARISÓ**

SANS, 12 : BARCELONA

Les utilitzen en quasi tots els Sindicats,
magatzems d'olis i vins i indústries, per
llur duració, seguretat i exactitud.

Caixes d'acer per a guardar valors

per a obrir amb clau i sense clau.
Demani dibuixos i preus a

ARISÓ : Sans, 12 : BARCELONA

En dirigir-vos a les cases anunciadores, citeu **AGRICULTURA**

**Bàscules
caixes per a
cabals
Pibernat**

**Parlament, 9
Barcelona**

Agricultors!

Empleeu juntament amb els
adobs químics o orgànics el

**Fertilitzador
Radiactiu H. B. C.**

MARCA "U. R. T"

que és un poderós estimulants
de la vegetació que augmenta
les collites d'un 20 a un 50 %

De venda en les principals cases d'adobs

**LA HISPANENSE INDUSTRIAL
Y COMERCIAL, S. A.**

BARCELONA
Bruch, 42
Tel. S. P. 678

MADRID
Argensola, 4
Tel. M. 4146

SOCIETAT ENOLÒGICA DEL Penedès

(Societat Anònima) Continuadora de
SERDÀ, ROS I C.^A - Vilafranca del Penedès

PREMSES CONTÍNUES "MABILLE"

Les més perfeccionades : Les més sòlides : Les més econòmiques

BOMBES DE VEREMA "MABILLE"

Instal·lacions modernes per a Cellers Cooperatius

Productes Enològics : Aparells d'anàlisi de vins

Adobs químics : Sofres i Sulfats

En dirigir-vos a les cases anunciadores, citeu **AGRICULTURA**

AGRICULTURA

REVISTA AGRÍCOLA CATALANA

Dies de sortida: 5 i 20 de cada mes

Subscripció: Barcelona, any: **Pessetes 9** - Fora: **Pessetes 10** - Estranger: **Pessetes 11**

Número solt: **Pessetes 0'50**

El consum de potassa a Catalunya

Es evident que l'agricultura ha fet un gran salt a Catalunya en els últims anys. La gran guerra, en això, com en altres camps, ha manifestat la seva influència d'una manera sensibillíssima. Conseqüències de la renovació espiritual per ella produïda, són el moviment cooperatiu que ha pres tan ràpida i tan forta volada a la nostra terra, el desenrotllament del conreu dels fruiters en algunes comarques, l'impuls donat a la ramaderia i a les indústries derivades arreu de Catalunya i per sobre de tot, la tendència utilitària, en el més noble sentit de la paraula, que ha portat els nostres pagesos a comptar i per tant a substituir conreus tradicionals i passius, per altres més beneficiosos.

Però el progrés és sols relatiu car comprèn un dels aspectes del progrés agrari: substitució de conreus, creació d'indústries noves, però no aplicació de mètodes moderns de conreu, ni agermanament de la lògica amb l'agricultura o si voleu, encara que l'expressió resulti un xic antipàtica i inspiri una justificable desconfiança, de la ciència amb l'agricultura.

Hem canviat de conreu, però no hem millorat els mètodes de conreu i encara en certes comarques es veuen les aradetes romanes que graten suaument la terra, com si tinguessin por de perjudicar-la, i s'ignora la importància de la selecció de llavors, i no és lluita contra les malalties, les quals són, per molts, un flagell fatal i inevitable.

El mateix s'observa en l'empleu dels adobs. La veritat és que a Catalunya l'empleu dels adobs és encara, en conjunt, vergonyosament baix. Hi han comarques senceres on el pagès no adoba o ho fa en proporcions absolutament insuficients. Un sac de guano serveix tant per una porca com per un jornal, perquè es pensa, potser, que l'eficàcia de l'adob no depèn de la quantitat sinó de la presència, com si tingués virtuts miraculoses.

Ultra això, adobar significa per molts proporcionar a la terra fòsfats i nitrogen com si la potassa tingués una funció i un caràcter secundaris i queda sovint postergada davant del sulfat de ferro, les propietats fertilitzants del qual s'han de demostrar encara.

El pagès sol preocupar-se principalment del nitrògen i del fòsfor i és per això que a l'Urgell, per exemple, es donen fins a 1250 quilos de superfòsfats per hectàrea, quantitat enorme i absurda que no té cap justificació ni teòrica, ni pràctica.

Es compren de totes maneres aquesta decidida preferència pels adobs nitrogenats i fosfatats. Els primers, el nitrat de sosa principalment i també el sulfat amònic, són d'un efecte immediat; les plantes mostren de seguida llur acció amb una vegetació més viva i una color més verda de les fulles; l'acció dels fosfatats resulta també evident en l'aspecte de la planta. Els adobs potàssics, en canvi, solen obrar més lentament i fins en alguns casos, com s'ha demostrat experimentalment, llur influència es manifesta al cap d'un any. Per això sol recomanar-se, molts cops, que les sals potàssiques no es donguin directament a la planta que ha d'utilitzar-les sinó a la que la precedeix, especialment tractant-se de cereals.

Però si pot trobar-se una explicació del reduït empleu de la potassa a Catalunya, no pot trobar-se, en canvi, cap justificació. Les nostres terres i els nostres conreus demanen potassa.

Moltes plantes extensament cultivades a Catalunya com la bledarave, la patata, el tomàquet, les lleguminoses, el cep, l'ametller, etc., són fortes consumidores de potassa i els agricultors, que adoben, sols es curen de proporcionar nitrogen i fosfats. Això pot servir per a demostrar perquè a voltes aquestes plantes malgrat ésser adobades amb guanos, no proporcionen bons rendiments. I és que l'adob es insuficient o no és complet mancant en el guano l'element fertilitzant més necessari per la planta adobada. Per a que es vegi la importància de la potassa per certs conreus, transcribem l'estat següent en el qual es donen les quantitats de potassa i anhidrid fosfòric que ells treuen del terreny per determinades collites :

	Quantitat de producte	Anhidrid fosfòric Quilos	Potassa — Quilos
Blat.	24 quintars gra i 50 de palla. . . .	31,5	43.9
Civada.	40 » » 30 »	20.6	57.5
Blat de moro.	30 » » 35 tiges	26.1	65.7
Faves	30 » » 30 »	40.6	92.3
Alfals.	500 » herba verda	80.0	225.0
Trefle.	300 » » »	69.2	132.0
Remolatxa farratxera.	400 » arrels i 200 de fulles . .	48.0	258.0
Patates.	100 » patates 400 tiges i fulles	35.7	122.9
Prats	500 » herba verda	60.0	256.0

D'aquest estat resulta que per cada quilo de anhidrid fosfòric consumit, aquestes plantes en consumeixen de potassa :

Blat	1.4 quilos de K_2O
Civada	2.8 " " "
Blat de moro	2.5 " " "
Faves	2.3 " " "
Alfals	2.8 " " "
Trefle	1.9 " " "
Remolatxa farratgera	5.4 " " "
Patates	3.4 " " "
Prats	4.3 " " "

Aquestes dades s'han de tenir presents en confeccionar els guanos.

El reduït consum de potassa a Catalunya resulta evident comparant-lo amb el d'altres països. Una estadística que tinc a la mà dona per l'any 1911 el següent consum per alguns països europeus:

Holanda	1755 quilos de potassa (K_2O) per 100 hectàrees
Alemanya	1143 " " " " " " "
Bèlgica	558 " " " " " " "
Anglaterra	506 " " " " " " "
França	100 " " " " " " "

Avui, després de 12 anys., el consum deu haver augmentat segurament. Doncs actualment Catalunya consumeix menys potassa de la que consumien aquests països fa 12 anys.

Una estadística oficial de l'any 1920 dona com a consum mitja anyal per Catalunya:

Clorur de potassa	26,620 quintars
Sulfat de potassa	17,500 "

és a dir, 44,120 quintars en total. Sabent que la superfície de Catalunya és de 3,200.000 hectàrees, resulta per 100 hectàrees un consum de 137 quilos de sals potàssiques i comptant que aquestes tinguin una riquesa del 50 per 100 en oxid de potassi, un consum de 68 quilos de potassa (K_2O) per 100 hectàrees, és a dir, 680 grams per hectàrea. Una quantitat insignificant davant dels 17 quilos d'Holanda, dels 11 d'Alemanya, dels 5 quilos de Bèlgica.

El descobriment dels importantíssims jaciments de potassa de Suria, que ara han començat a explotar-se, és possible que reduint el preu elevat d'aquest fertilitzant contribueixin a augmentar-ne l'empleu a la nostra terra.

AUGUST MATONS

L'unió fa la força: agricultors associeu-vos a un Sindicat Agrícola.

Impressions del «Primer Saló de la Màquina Agrícola»

DARRERAMENT s'ha celebrat a París el «Primer Saló de la Màquina Agrícola» constituint una manifestació de vertadera importància que ha mostrat gràficament la intensitat de l'ús que l'agricultura francesa fa de la màquina. Abans de la guerra venien celebrant-se anyalment Exposicions d'aquest caràcter, organitzades per les associacions sindicals de les indústries corresponents, més al rependre's el costum una volta tornada la normalitat, s'ha volgut que tinguessin una superior categoria, per la qual cosa cuida oficialment de la seva organització el Ministre d'Agricultura, cooperant-hi les cambres sindicals i les més importants entitats agrícoles. L'esforç mancomunat de totes elles ha portat com a conseqüència l'èxit ben falaguer, d'aquest «Primer Saló de la Màquina agrícola».

Les amples naus del «Grand Palais» donaren un marc adequat a les màquines. La estructura de l'edifici amb la cúpula central i les espaioses ales que n'arrenquen, les armadures, metàl·liques sense tirants tan ben resoltes, l'alta coberta vidrada, són una bella mostra de mecànica constructiva. Prenien les màquines tot l'espai central, la planta baixa i les galeries, havent-n'hi encara en els corredors i els més amagats recons. Diguem primer que tot que la impressió de conjunt era magnífica; per lo elevat del nombre de les cases concurrents i lo nodrit de aportacions. Entrava materialment pels ulls la visió del gran desenrotllo de la indústria francesa de la màquina agrícola, i la seva generalització, fent-ne un dels factors capdals de l'agricultura.

De l'estudi comparatiu de les màquines presentades pot deduir-se'n les preferències dels agricultors francesos, ja que és lògic que els industrials es cuidin de recullir en els seus models les tendències de la generalitat dels clients. En aquest respecte és interessant passar revista als tipus presentats i als més nombrosos, que ens palesaran l'estat d'opinió agrària francesa, en ço que a les màquines es refereix.

En el grup de les arades es nota tot seguit, el predomini absolut dels models «brabants», que s'han imposat d'una manera definitiva. La proporció de brabants entre el conjunt d'arades era molt elevada, demostrativa de què l'agricultura de la nació veïna no usa per a conreus ordinaris de terra campa gairebé altra arreu. Les excepcions eren totes de arades per a conreus especials. És convenient remarcar l'avenç de la brabant, imposada ja avui també en algunes comarques catalanes, i que comença a generalitzar-se en altres.

Un dels grups més deficientment representats fou el de les màquines per a treballs superficials de la terra: cultivadors, rascles, trenca-terroços, etc. Hi ha un gran nombre d'aparells que la indústria americana produeix intensivament i que sols isoladament i gairebé sempre en cases de representació i no de fabricació figuren en l'exposició. De la sèrie de màquines per a el conreu de «dry farming» en mancaven força, i aparells tan corrents i aventatjosos com els rascles de discs, exigien una

detinguda recerca per a trobar-ne un model escaducer. Tal volta sigui això degut a ésser humides la major part de les comarques franceses, més no deixa d'extranyar que amb l'extensió de l'imperi colonial nort-africà, en els mètodes de conreu de terres seques del qual tenen tanta utilitat, els industrials francesos no hagin donat més importància a la construcció de les màquines a ells apropiades. Es trobaven en canvi un gran nombre d'aparells per a les operacions de conreu propiament dites, les aixades mecàniques de major o menor complicació, la qual adopció s'ha fet possible, per l'ús cada dia més generalitzat de les sembradores en línies.

Aquesta generalització de tanta transcendència per a l'augment de producció es patentitzava amb la importància del sector reservat a cases constructors d'una manera exclusiva de sembradores. Entre elles predominaven les de distribució de llavors per culleres, trovant-se'n relativament poques amb distribució forçada per la qual tenen major preferència els constructors americans i alemanys. Globalment—i malgrat alguns models pesats i d'apariència primitiva—el grup de sembradores junt amb el de brabants, honrava a l'agricultura francesa.

Les dalladores i segadores presentades oferien una nombrosa repetició dels models clàssics. És aquesta una de les branques de la mecànica agrícola en la qual des de l'aparició dels tipus coneguts, ben poc de nou s'ha fet. Sembla que s'hagi arribat a la consecució de la màquina definitiva, ço que és ben fals. N'hi ha prou amb veure funcionar una màquina de dallar o segar, per a comprendre que aquella complicació barroc del conjunt que treballa sorollosament sacsejada per les vibracions, no representa una perfecció cinemàtica, sinó res més que una solució transitòria susceptible de transformacions de detall i d'arrel. Avui per avui aquestes transformacions no venen encara, però en tant que els models coneguts es perpetuen, les necessitats de l'agricultura fan néixer al seu volt altres aparells per a les operacions complementàries; regiradors de fenc, rampinals, elevadores, etc. Els constructors americans han creat en particular un nombrós i finíssim utilatge—del qual pròximament vui ocupar-me'n en aquesta Revista—per a totes les operacions posteriors al detall de l'herba fins a la seva col·locació en magatzem. Aquestes màquines foren escassament representades en l'Exposició, essent un dels punts que mostrava com és de dordre que la indústria francesa de maquinària agrícola, tan important en conjunt i en nombre, no tingui una ardidesa d'iniciatives, o la necessària flexibilitat per a adaptar-se a les ja resoltes en altres nacions. I podria fàcilment adaptar-s'hi ja que té la base d'unes quantes cases que construeixen aparells de recolecció corrents amb tota cura i perfecció.

Un gran espai era ocupat per les màquines de batre, degut a son nombre força abundant i també a lo voluminós d'aquests aparells. Sense que hi haguessin novetats particulars, resultava interessant passar-ne revista perquè se'n treia la impressió d'una producció més directa, no de còpia servil d'uns tipus importats i d'una gran diversitat de models. Això que des d'un punt d'obir és un aventatge, perquè suministra aparells adequats a totes les necessitats, és, des d'un altre, un defecte ja que l'excessiva profusió de tipus a més de desorientar als agricultors impedeix la construcció econòmica en sèrie. És de notar en el conjunt una tendèn-

cia als models relativament petits (conseqüència de la divisió de la propietat, major encara avui que abans de la guerra—tendència interessant per nosaltres—molts d'ells amb el motor muntat en el mateix bastidor de la màquina formant un sol conjunt.

Força punts d'interès queden encara per comentar de lo que un tècnic podia observar en el Grand Palais. Com que tots ells són d'importància ja que ens situen en l'estat actual en què la mecànica agrícola retroba a França tant en ço que es refereix a la fabricació, com a la seva generalització al camp, creiem preferible deixar per un altre article la fi d'aquestes anotacions posades al marge d'una bella manifestació de potencialitat com fou el «Primer Saló de la màquina agrícola».

CARLES PI SUNER

(Continuarà)

L'Oberea Linearis de l'avellaner

EN un pròxim article tractarem de dos xilófags de l'avellaner; el *Cerambyx Ssopolii*, Fuessel i del *Cerambyx Heros* Scop Banya-riquers del gènere *cerambyx* tribu *cerambicynes*, de la gran família *cerambycides* o *longicornis*. Aquests dos banya-riquers i la papellona *Heterocera* coneguda per *Zeuzera Aesculi* són els lignívors que en estat larvari roseguen la fusta de les soques i rames grosses dels avellaners produint galeries verticals la zeuzera i el *C. Heros*, i gairebé horitzontals el *C. Scopoli*; aitals galeries acaven per matar les rames dels avellaners. Volem amb insistència remarcar que tant la *Zeuzera* com els dos *Cerambyx* citats actuen únicament en la soca o rames grosses de l'avellaner i jamai en les rametes o brots terminals.

Ni la *Zeuzera* en estat de papellona ni els dos banya-riquers en estat d'imago són lignívors de l'avellaner ni d'altre vegetal; són els estats larvaris d'aitals insectes els causants de les galeries en la fusta del *Corylus*. Ja sé que al cor de l'hivern tallant o serrant rames dels avellaners trobarem l'insecte acabat en les galeries, més això no vol dir que sien per ell construïdes; l'insecte acabat del cerambix el trobem allí com a resultat de l'última transformació de la larva que la habitava i aletargant pels freds hivernals esperant el bon temps per a sortir.

* * *

Les rametes terminals de l'avellaner queden sense fulles, es sequen i moren, ço que queda ben palesat ara, en primavera quan l'arbre es cobreix de nova fulla i treu nous brots. Si rompem aquests brots terminals secs veurem que el cor de la fusta està menjat i el trobarem habitat per un cuc; aqueix cuc groc és l'estat larvari d'un altre *cerambycide* de la tribu *Lamiine* i gènere *Oberea* conegut en entomologia per *Oberea Linearis*, Lin i anomenat *Serpeta* en alguns pobles.

L'insecte acabat és un petit longicorni de cos prim, i que mideix quin-

ze mil·límetres; pro-torax globulós sense espines laterals; negre, com tot ell, menys els palpes, part d'epipleures, potes, i uns pèls del davant del meso-torax que són grocs. Elitres puntejats, subparalels, tallats apicalment sense escotadura i cobrint l'epygidium. Ratlla sutural ben marcada, ales utilitzables. Antenes tan llargues com el cos, potes curtes, sistema torsal pentàmer.

La larva adulta mideix quinze mil·límetres, és groga tota ella menys l'epistoma i òrgans bucals, que són negrosos. Els tres segments toràcics són els més grossos i rodons, els segments abdominals també rodons i van disminuint de tamany fins al quint inclusiu, el sisè i setè porten al dors una callositat per a apoiar-se en la paret de la galeria i van augmentant de tamany progressivament; el vuité és més petit que l'anterior, i el més petit de tots és el nou; porta uns pèls finíssims. La soldadura dels urotergites amb els urosternites forma una prominència membranosa lineal.

Es aquesta larva la que rosega el moll de les branquetes terminals de l'avellaner; és àpoda com totes les de la tribu dels lamiines i camina per les mines apoiant-se amb la boca, el dors, i l'últim segment abdominal.

Fa cinc mesos que la tenim en una capsa de llauna, viva, i no ha menjat; aquesta cuca mina la branqueta de dalt a baix durant tres anys; en començar el tercer, i mesos abans de passar a l'estat de nimfa, hem vist que es menja la fusta de la paret de la galeria i part del teixit cortical, fent-t'hi uns forats per a què l'insecte acabat fàcilment pugui rompre la pantalla, diríem porta, que el priva de sortir.

En maig hem vist les nimfes, i al juny l'insecte acabat, per les fulles de l'avellaner buscant l'hora per fer les postes.

Així com el *Cerambyx Scópoli* i el *Cerambyx Heros* són fàcils de trobar en les galeries en estat adulte, jamai hem trobat l'*Oberea Linnearis*, insecte acabat, en aquell lloc.

Alguns pagesos creuen que aqueix longicorni baixa fins a les rames grosses i soca, atribuint-li, equivocadament, els estralls que causen el *Cerambyx Scópoli*, *C. Heros* i *Zeuzera*.

La vida de l'adulte gairebé queda reduïda a la perpetuació de l'espècie. En general la duració en els insectes de la vida larval està en raó inversa de la vida d'ímago; l'*Ephemera Vulgata* viu unes hores i la larva anys; *La Saturna Pyri*, uns dies, i la larva un any o dos; *La Stomatium Fulbum*, Villers, uns mesos i la larva cinc o sis anys, i es contenen casos especials que per anhidrobiosis ha durat quinze anys.

Manera de combatre la plaga.—Hem vist que al juny l'insecte acabat es troba per les fulles i branques de l'avellaner per aparellar-se, fer les postes, i menjar a la vegada.

Les pulveritzacions d'arseniat de sosa de la fórmula que tenim recomanada amb seguretat d'èxit per combatre el diabló i sense cremar les fulles, aniran bé per a combatre l'*Oberea*; aquella és:

Aigua	100 litres
Arseniat de sosa anhidre, amb el 60 per 100 d'anhidrid arsènic	200 grams
Calç apagada	1 quilo

I fent els tractaments amb aquesta fórmula en els temps indicats o sien a mitjans de maig, primers i mitjans de juny, combatirem demés del *Balaninus nucum*, l'*Oberea Linearis* que tants estralls causa a l'avellaner.

Ultra aquest medi, no cal oblidar de tallar i destruir totes aquelles rametes en les quals hi han les larvetes de l'*Oberea* i que es coneixen de seguida per l'estat de les fulles pansides i groguenques.

JOAN AGUILÓ I GARSOT

Les ferides a pagès

Es cosa corrent veure la gent del camp restar importància a les ferides que es fan sovint durant les mecàniques agrícoles.

Aqueixa indiferència amb que es miren un tall, un esgarrinx o una esclafada prové de la confiança que tenen en dues coses que consideren infalibles, la bona carnadura i les pràctiques heretades dels vells.

Anem, doncs, a parlar-ne d'aqueixes dues coses.

Afortunadament pot dir-se que la majoria de ferides de la gent pagesa acaben bé i sense conseqüències, gràcies a ço que se'n diu tenir bona carnadura i també pot assegurar-se que aquesta quantitat considerable de casos en què les ferides guareixen fàcilment, la reparació de les ferides s'ha aconseguit la majoria de vegades malgrat l'ús d'aquelles pràctiques casolanes.

Per a comprendre ço que acabem de dir cal únicament recordar ço que portem dit des d'aquestes mateixes planes en parlar de com viuen els microbis. (1).

La pell de l'home i també la dels animals està coberta de microbis que hi viuen sense inquietar-lo; aqueixos microbis, provinents de la terra, de l'aire, de les plantes o dels altres animals, esperen el moment oportú per a entrar dintre del cos i fer-lo emmalaltir. Si la pell es trenca, per qualsevol mecanisme, es comprèn que solament pot haver-hi dues maneres de salvar-se de l'atac dels microbis, una d'elles serà matar-los, l'altra dependrà de que la part viva que quedi sense la protecció de la pell, sigui un mal terreny per a que el microbi pugui arrelar-hi. Aquesta propietat és ço que es coneix amb el nom de bona carnadura.

Es diu que un subjecte té bona carnadura quan la seva sang i la seva carn maten els microbis que s'hi acosten, i es defensen amb gran rapidesa de les invasions microbianes que els han emmalaltit.

Quan un subjecte d'aqueixos que posseeixen una bona carnadura rep una ferida, els microbis de la pell, els de l'objecte que ha ferit i els de l'aire que l'envolta passen a posar-se en contacte amb els teixits de la carn viva; si els microbis són nombrosos i especialment si són de mena molt verinosa, podran infectar però molt aviat l'infecció serà vençuda per la força defensiva que posseeix aquell subjecte.

Però si a un subjecte de bona carnadura, després de rebre una ferida

(1) Vegi-s AGRICULTURA any 1920, pàg. 482.

li posen al damunt de la mateixa, aigües, pols, pomades i altres coses on poden haver-hi microbis de totes menes, la força defensiva d'aquell cos haurà de lluitar ensem amb els microbis de sempre i contra els que hi haurem portat, i en aquestes circumstàncies serà realment miraculós que s'escapi de rebre l'acció maligna d'algun d'ells.

Imaginem-nos ara que el subjecte que rep una ferida és d'aquells que se'n diuen de mala carnadura, és a dir, un d'aquells pobres infeliços l'organisme dels quals és un camp abonat per a tota mena d'infeccions car les seves defenses contra els microbis són escasses. En aquest cas no cal pas dir de quina manera es reinfectarà una ferida si damunt d'ella hi poseu objectes en els quals hi hagin microbis de qualsevol classe.

Fins aquí es comprèn que la majoria de vegades una ferida pot curar-se i curarà més ràpidament si la conservem neta i protegida dels possibles contactes amb objectes i amb molts dels mals anomenats remeis i cures.

Si en la part humida de les ferides no hi haguessin les substàncies que destrueixen els microbis que a elles arriben, serien elles sempre l'inici d'un greu transtorn per l'egoisme i moltes vegades fins la mort i tot, car en les ferides hi pot trobar el microbi tot ço que necessita per a la seva vida, és a dir, humitat, calor, aliment i moltes vegades la foscor i poca ventilació.

Servant a la memòria aqueixes cinc condicions necessàries per a que els nostres petits enemics puguin treballar en contra nostre, comprendrem ben aviat ço que cal fer en cada cas per tal que una ferida guareixi ben depressa.

Es comprèn que totes aquelles coses que augmentin la humitat de la ferida, que les que refredin el lloc ferit, disminuït la força defensiva de la regió, que les que augmenten la riquesa nutritiva de la mateixa, que les que privin l'acció de la llum del sol i les que impideixin la renovació de l'aire, haurien de deixar-se de recó per perilloses i dolentes.

Es necessari recordar-se sempre de què en la pols de terra hi han els tres microbis més terribles per a les ferides, que són els del *carbó simptomàtic* que produeix l'anomenat *mal grà*, el de la *gangrena* i el del *tétanos* i que el primer i el darrer dels tres es troben en gran abundor allà on hi han animals. Les ferides rebudes, doncs, durant els treballs del camp i en les feines ramaderes, estan amenaçades d'aqueixes tres espècies de microbis i cal prevenir-se contra elles.

¡Quina pena fa veure la poca cura que prenen els nostres treballadors camperols de rentar-se convenientment després de feines tant perilloses per a la salut com són el remoure els fems per no citar més que un exemple!

Per a curar una ferida no gaire fonda, començarem per rentar les seves vores per tal d'impedir que els microbis del veïnat hi caiguin dintre, suposant que no hagi estat tallada cap vena ni artèria. Després procurarem exprimer tant com poguem les parts properes al lloc ferit, per tal que la sang que ragi escupi enfora el major nombre de microbis possible dels que hagin pogut anar-hi a raure.

Una vegada s'hagi fet això es rentarà la ferida tirant-hi a raig d'ampolla una aigua desinfectant; per exemple, aigua bòrica, aigua de fari-gola, aigua fenicada, aigua sublimada, aigua oxigenada o aigua timo-

lada, i un cop estigui ben neta la deixarem soleiar una estona i la taparem amb un drap de fil o una gassa desinfectades, ja sia bullint-les, bé sia planxant-les amb una planxa ben calenta.

Quan no hi hagi possibilitat de tenir aqueixes endròmines pot rentar-se la ferida amb vi i cobrir-la després amb sucre fi. Ço que cal evitar de totes passades és tapar la ferida amb fanc o terra seca, com fan alguns ignorants i amb fanc pastat amb orina com ho fan encara alguns bruts que no tenen de civilitzats més que portar calces i beure amb porró.

Si la ferida és molt profunda i no ha estat tallada cap vena ni artèria, la neteja es farà amb els mateixos líquids que havem dit abans, però difícilment podran fer-se entrar a raig d'ampolla encara que un ajudant aguantí oberts els llavis de la ferida. En aquests cas serà convenient valdre's d'una xeringueta o d'una pera de goma que haurà estat bullida abans de fer-la servir. Si l'eina que ha fet la ferida estava molt bruta i terrosa, caldrà desinfectar més fortament les parts més profundes, pintant-les amb tintura de iode. No és necessari fer ço que en alguns llocs de l'alta muntanya fan encara i que els alarbs conserven també com pràctica clàssica en la llur medicina, ço és ruixar les ferides greus amb oli bullent, car demés d'ésser una cosa salvatge dolorosa no és científicament aconsellable.

Si la ferida és superficial, però sagna molt per haver estat tallada una vena o artèria (1) serà convenient estroncar l'hemorràgia abans de tot altra mecànica.

Si la sang ve d'una vena petita, l'hemorràgia es parará comprimint una estona els llavis de la ferida. Si procedeix d'una artèria (suposem el cas d'una ferida en un membre, per exemple, la mà) caldrà estrènyer els teixits amb una lligada per la part alta del membre ferit per tal d'evitar que la sang vagi cap al lloc on hi ha l'obertura. No cal dir que en aquest cas, aqueixa pràctica es deu fer únicament per a què la pèrdua de sang del ferit, mentres arriba el metge, sigui tan petita com es pugui.

Fins aquí tot ço que portem dit ho havem fet en termes generals per tal de deixar ben sentat que ço que cal fer sempre, és no destorbar el treball que sàviament verifica l'organisme tot sol per tal de defensar-se.

LEANDRE CERVERA

Tècnic bacteriòleg dels Serveis de Ramaderia

No desconfieu dels Sindicats si actualment passeu una crisi. Arreu del món la indústria, el comerç, l'agricultura, la passen també. És l'epidèmia d'ara que acabarà com totes les anteriors i serà seguida per un període de grandiosa floridesa. Els sindicats són els amos del pervenir encara que els enemics diguin i prediquin el contrari.

(1) La sang d'una vena cau babejant; la sang de les artèries surt a batzegades i amb furia.

La Ramaderia de Mallorca

BESTIAR BOVÍ

V

PER regla general, el bestiar boví de Mallorca habita en les reduïdes zones humides. En el regadiu hi solen haver les vaques de llet; en els terrenys empantanegats, les vaques de cria.

Les vaques de llet que hi han a Mallorca són totes elles suïsses, holandeses i llurs mestices. Ultra les cries d'aquestes vaques que es queden a la illa, la població lletera es reforça per la importació de vedells provinents de les vaqueries de Barcelona.

L'explotació de la vaca lletera a Mallorca, malgrat els anys que fa que es practica, constitueix una empresa verge, des del punt de vista de l'experiència.

Eugassada mallorquina

Pe'l vaquer mallorquí hi hauria d'haver un veritable interès en observar els efectes d'aclimatació de les holandeses, suïsses i llurs respectives mestices. Aquesta observació hauria d'ésser complexa, comprenent per exemple:

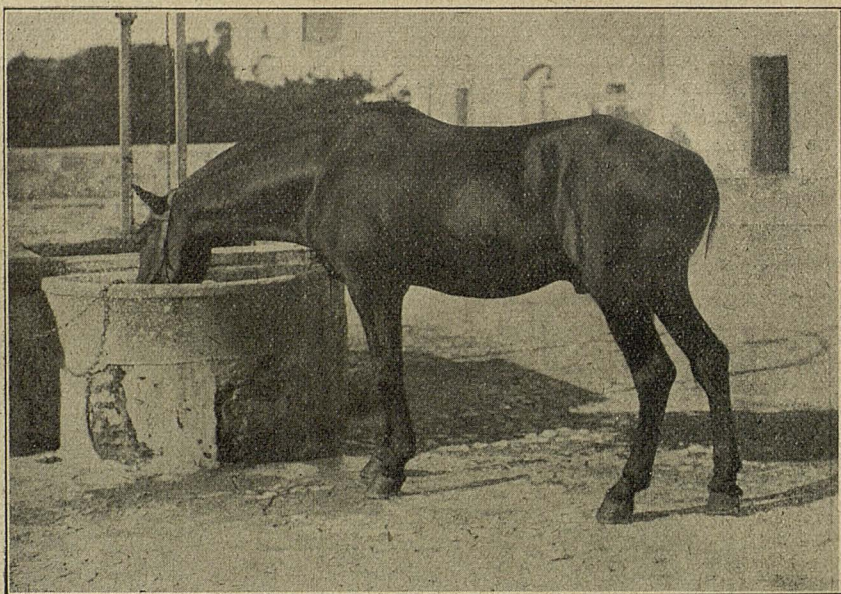
- 1.ª Vaques de raça pura, holandeses i suïsses.
- 2.ª Importades en la mateixa època del país d'origen.
- 3.ª De la mateixa edat, conformació i de parelletat genealògic.
- 4.ª Règim i condicions higièniques igual per a ambdues races.

Aquesta observació feta solament durant un any, no tindria més que una valor relativa. L'aclimatació i l'adaptació perfecte a vegades triga

més d'un any a realitzar-se. Es podria donar el cas de que en aquest curt temps, una de les races hagués concluït el procés d'adaptació, mentre l'altra estigués en curs. Per aquest motiu, l'observació s'hauria de perllongar fins i quan la perfecta adaptació sigués patrimoni de les dues races.

Es més; l'observació hauria de portar-se, de fer-se extensiva a la descendència. L'adaptació de la descendència, o millor dit, la conservació de les propietats originàries en els descendents, probablement no fóra igual en ambdues races.

L'observació no tindria el mateix valor si les vaques procedissin unes de llur país d'origen, o de Catalunya. Aquestes últimes, es podria dir,

Semental de pura raça mallorquina

que ja són adaptades, sobretot si fes temps que siguessin fora de Suïssa o d'Holanda, i majorment si les vaques en qüestió siguessin filles de Catalunya.

Es podria formar un altre grup compost de vaques nascudes a Mallorca, a partir de la segona generació, produïdes per selecció, és a dir, engendrades dintre la mateixa raça.

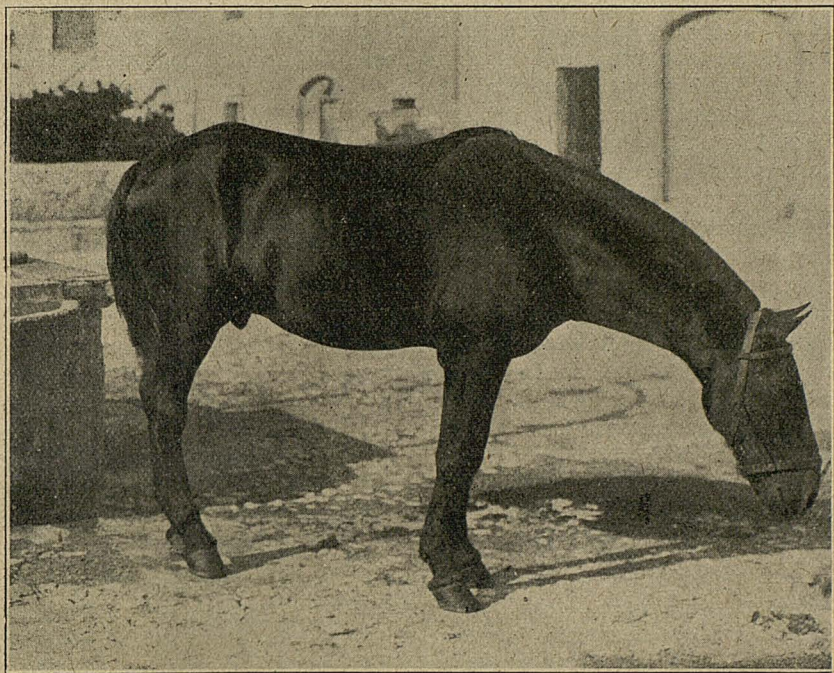
El tercer grup podria compondre vaques mestices suïso-holandeses, o siguin les filles de toro suís i de vaques holandeses, considerant en els reproductors els següents extrems:

- a) Genealogia.
- b) Edat.
- c) Conformació.
- d) Igual temps de residència en la illa.

El quart grup podria ésser la inversa del precedent, és a dir, creuant

holandès-suís, seguint les demés condicions com en el grup anterior.

En aquestes dues experiències, s'hauria de tenir en compte, que els creuaments de primera generació, probablement, no serien iguals als de quarta, en la qual generació s'hauria obtingut quasi un total retorn a la raça creuant.

Semental de pura raça mallorquina

I per últim un altre grup de mestissos pròpiament dits, o siguin productes originaris de mestissos holandès-suïssos i suís-holandesos.

En aquestes experiències s'anotarien curiosament, a més de les dades indicades, les quantitats i qualitats de la llet, la regularitat de secreció; el temps de lactància; efecte de l'alimentació en llurs diversos règims, propensió a malalties, gastaments, esterilitat, duració de l'explotació, etc.

M. ROSSELL I VILA

Professor de Zootècnia

Si voleu saber de què moren els vostres caps de bestiar, escribiu als Serveis de Ramaderia (Carrer d'Urgell, 187, Barcelona), els quals us donaran de franc les instruccions per a recollir les mostres per a l'anàlisi.

La indústria de la llet, en crisi

F EIA temps que la gran ciutat mediterrània tenia seleccionades les comarques que la circumdaven pel seu proveïment; mentre l'una li oferia les primícies del renaixement de la naturalesa, l'altra li donava els fruits de les tardaneries, en fi, la ciutat estava ben proveïda. Fa cosa d'uns deu anys que el gran desenrotllament que havia pres el consum de la llet en la nostra ciutat feia que la comarca del Vallès fos la que s'hagués apoderat del mercat de Barcelona, les comarques de Vich i Montseny restaven molt més enrera; aquesta gran acceptació que tenia la llet a la capital catalana, feia que fos l'especialitat a què es dediquessin els agricultors vallesans, els sistemes de cultiu havien canviat totalment, les grans extensions de blat, eren substituïdes per grans camps d'alfals; en conclusió, la vaca lletera era la mestressa de la riquesa agrícola del Vallès.

Aquesta indústria feia molt temps que tots els agricultors comarcans assenyalaven els greus perills que tenia a causa de la forma isolada en què era conduïda, avui es troben les primeres conseqüències d'aquest isolament, i si no s'hi posa prompte remei aquesta crisi es traduirà en ruïna i les vaques que fins ara han enriquit aquestes comarques, es veuran precisades a emigrar; calculi's les mils pessetes que diàriament entraven al Vallès quan la llet es venia a un preu remunerador i conti's el resultat que haurà de produir si aquests beneficis són en termes invertits com en l'actualitat.

Des de la tardor passada es conten per milions les pessetes que se'n han anat a Holanda i les consegüents vaques que s'han importat han omplenat de tal manera la capital, que el gran excés de llet ha depreciat el seu valor de tal forma que el què no vulgui contentar-se en perdre, forçosament haurà de vendre les vaques; però a quin preu serà? Si aquestes foren comprades a alts preus i avui a causa de la gran oferta no valen cap diner! I aquests contratemps exposat no són solament els principals inconvenients de la crisi actual sinó que n'hi ha un altre que ens la pot deixar alguns anys sense resoldre-la, i és el de les vedelles, perquè aquestes a causa de la depreciació de la moneda estrangera i l'estar gravades amb el nou aranzel amb 60 pessetes per cap, fa que aquesta importació sigui més forta, perquè es poden vendre molt baixes de preu i el nombre de compradors és més crescut, mentre que la vaca lletera està gravada amb 490 pessetes d'aranzel; doncs totes aquestes vedelles que avui s'han importat, d'aquí dos anys seran les vaques que continuaran fent la competència que els agricultors vallesans no podran aguantar. On arribarem si no s'hi posa remei?

Altres dels inconvenients d'aquesta disgregació, és la discordància en que generalment es troben el productor i el comerciant a qui va consignada la llet i sense pretendre censurar a ningú particularment, dec dir, que entre els receptors de llet sol haver-hi poca formalitat, que ho tinc comprovat pels molts procediments que com advocat he tingut que sostindre, se sol abusar de la bona fe i de la necessitat de l'home que tenint un producte que no el pot conservar, forçosament l'ha d'abandonar al

preu que n'hi ofereixin; com que els contractes solen ésser verbals, es troba el productor en tot moment indefens per sostindre son dret i sempre té que transigir amb pèrdua; els pots de llet que en el compte de final de mes troba que li diu el lleter barceloní que se li han fet malbé es compten per mitja dotzena i com que no té cap medi per comprovar-ho, resignació i pèrdua; la diferència de la comptabilitat dels litres de llet d'un i altre arriben cap al centenar i sempre els ha de perdre el productor, i pocs són els mesos que no se li extravia en el tren algun pot o que no li arriba el retorn i en té de tindre un gran stock (avui solen valdre 60 pessetes cada un).

Amb tots aquests inconvenients que avui s'han agreujat creiem que lo que s'ha descuidat de fer fins ara, avui encara que tard, devem preparar-nos per el pervindre si no volem que aquesta riquesa que podem considerar-la ben nostra n'haguem sigut únicament usufructuaris; defensem-la perquè la situació geogràfica respecte Barcelona ningú ens la pot usurpar i amb ella tenim un dels elements més valiosos de lluita; pels altres, mentre tinguem ple coneixement del problema que tenim entre mans i amb serenitat, tenim nostra la victòria, son a mils en les comarques del Vallès, Vich i Montseny per a organitzar-nos i fer prevaldre la nostra personalitat, són molts milions els que representen les vaques d'aquestes encontrades, que estem en greu perill de perdre si no ho remeiem tot seguit.

Es qüestió de riquesa i vida de les nostres comarques.

ALBERT COMPTE

Teories d'herència

II

MOMENCLATURA TÈCNICA : SEPARACIÓ INDEPENDENT DE CROMOSOMS.

AL FER-SE LA CÈL·LULA GERMINAL

EL cromosom és un dels varis elements en què es torna el nucli cel·lular al fer-se la generació de noves cel·lules.

El cromomera és una porció de cromosom, indefinida, però que se suposa ésser, en cada porció, la determinant d'un caràcter extern de l'ésser viu. Un cromosom pot tenir un nombre infinit de cromomeres. Cromosomes homòlegs, són els que són porcions en el període de sinopsis de la formació de la cèl·lula germinal. Mai hi ha dos cromosoms homòlegs en una cèl·lula germinal; és dir en la divisió de la cèl·lula mare cada un dels homòlegs se separa per anar a cel·lules diferents.

El nou factor de la literatura mendeliana, que expressa quelcom intern que determina un caràcter extern, pot fer-se coincidir amb el concepte cromomera. Caràcter, unitat, són els que en l'herència es transmeten sempre formant una unitat definida. Un color vermell

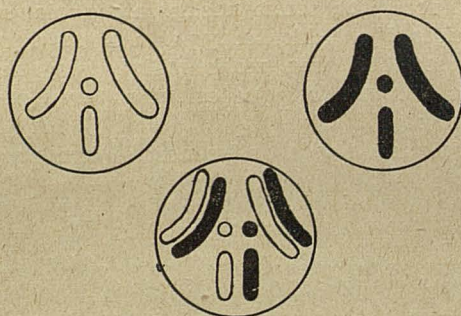
d'una flor que en l'herència d'aquesta sempre se transmeti vermell, o no es transmeti, però que mai es difumi a color carn, o color rosa, etc., és un caràcter unitat. Se suposa que aquests caràcters són determinats per un sol factor. El conjunt de caràcters formen la determinant racial d'un organisme.

Es diu caràcter alelomòrfic a aquell que pel seu contrast no es pot trobar mai en un sol individu. Així alt i baix, mascle, femella, etc.

Hi ha caràcters que al creuar-se dos individus que els portin, donen una fillada amb un sol dels dos caràctes contrastats dels pares. El caràcter que apareix es diu dominant, i el que no apareix es diu remissiú.

En parlar de herència s'entén híbrid tot producte de creuament, en que s'hi vulgui estudiar part dels caràcters del pare i de la mare.

Els pares d'un híbrid es diuen generació P_1 . Els híbrids o siga la fillada de P_1 es diuen F_2 . Els fills dels híbrids, o siga F_1 o siga P_2 es diuen F_2 , i així seguint.

El conjunt de determinants interns d'un individu, o siga el conjunt de factors dels caràcters externs es diu, el genotipus. Quan un genotipus té un parell de cromosomes homòlegs que cada un té un factor determinat d'un mateix caràcter, es diu que és un genotipus homozigot. En el cas que no és així, es diu heterozigot.

El conjunt de caràcters externs es diu fenotipus. Així una raça es defineix pel fenotipus, del ideal d'aquella raça.

Les cèl·lules germinals es diuen gamets.

Dos gamets, al unir-se, porten cada un la meitat de cromosomes que són característics de l'espècie, fent llavors el zigot, amb el membre complet. El nombre de cromosomes de les cèl·lules gamets, es diu nombre haploid. El nombre de la cèl·lula zigòtica o del soma es diu nombre diploid. De la formació de gamets se'n diu segregació dels caràcters. De la formació del zigot se'n diu recombinació de caràcters. Al passar que les cèl·lules del zigot, que s'és format ja un individu desenrotllat, van a formar cèl·lules germinals, gamets, amb la meitat del nombre de cromosomes solament, aquests no es separen en la mateixa combinació amb que hi foren aportats per les cèl·lules pare i mare, si no que es fan totes les combinacions possibles, seguint senzillament una llei de probabilitats. Es com es veu en el gravat adjunt.

Com es veu el cromosom en si, que és el que porta el cromomera factor o caràcter, surt de la combinació íntegra i sens alteració tal com estava en la cèl·lula germinal, però no pot sortir amb combinació diferent amb relació als altres cromosoms amb que s'ha ajuntat en el període zigòtic. Cada combinació diferent dóna lloc a un gamet diferent, derivat de pare i mare, però que no és igual a cap d'ells.

El nombre de diferents combinacions haploides de gamets diferents que es poden derivar d'un individu ve definit en la fórmula numèrica 2^n en la qual n vol dir el número de parells de cromosoms o bé el número

de cromosoms contrastats. En realitat n vol dir el nombre de parells de factors que s'estudien, ja que lo corrent és que les investigacions d'herència en una espècie siguin limitades sols a uns pocs dels seus caràcters.

Si hi ha 1 parell de caràcters contrastats, poden fer-se 2^1 tipus de gamets. = 2 diferents gamets.

Si n'hi ha 2 parells, poden fer-se 2^2 . = 4 diferents gamets.

Si n'hi ha 3 parells, poden fer-se 2^3 . = 8 diferents gamets.

En el gràfic, que hi ha 4 parells de cromosoms homòlegs observi's que es poden fer 2^4 . = 16 diferents tipus de gamets.

R. ROQUETA

Ramaders: si no sabeu recollir les mostres dels animals malalts, escribiu avui mateix als Serveis de Ramaderia (Carrer d'Urgell, 187. Barcelona).

COMENTARIS

La lluita contra els mosquits

Des de que la ciència ve palesant els mals incalculables que ens transmeten els mosquits i mosques, tot és inventariar als ocells útils que en fan gran destroça.

El Dr. Dixon assegura que l'ànec és l'animal mes destructor de mosquits que es coneix.

Per a provar-ho i assegurar-se'n féu construir dos estanys, o aiguamolls, artificials; en ells va posar-hi, ànecs a l'un i peixos a l'altre.

Al cap de poc temps, el que contenia mosquits, va quedar net de larves, mentre que el segon en tenia encara en gran quantitat.

Els ànecs silvestres prefereixen les larves i els mosquits a qualsevolga altre aliment.

Per tant, diu el Dr. Dixon, és convenient tenir ànecs en punts tarquinosos i d'aigua estancada, la dessecació dels quals seria costosa, i d'aqueix modo s'evitarà la plaga dels mosquits, vehícol de tants mals.

La producció d'oli al món

Al món s'han produït en la collita passada, 1920-21, 900 milions de quilos d'oli. D'aquests han correspost a Espanya poc més de 300 milions, és a dir, la tercera part.

La resta de la producció s'ha dividit de la següent manera:

Itàlia	...	...	...	...	...	...	...	240.000,000	quilos
Grècia	...	...	...	...	...	...	...	150.000,000	»
Portugal	...	...	...	...	...	...	...	35.000,000	»
Tunèsia...	...	...	...	...	...	...	...	70.000,000	»
Argèlia...	...	...	...	...	...	...	...	150.000,000	»
Marroc...	...	...	...	...	...	...	...	120.000,000	»
França...	...	...	...	...	...	...	...	10.000,000	»
Altres països	...	...	...	...	...	...	...	80.000,000	»

Catalunya n'ha produït 47.658,600 quilos.

Professionals agrícoles

La Unió de Sindicats Agrícoles dels Alps i Provença acaba d'editar la memòria presentada el darrer any en el Congrés de Cagnes.

Apunta la tesi de què en l'organització professional agrícola, el sindicat local representa la cèl·lula, però que no pot assolir la fita de desenrotllament que reclama tot organisme robust, no sent mitjançant l'associació amb organismes semblants.

I diu: «Es evident que el pervindre de l'organització professional depèn de l'aplicació de les grans lleis socials i de la reorganització regional. Mitjançant l'associació, aconseguim, en grau sempre creixent, un

estol reflexiu i actuador que sap veure de lluny i des de ben alt per a col·laborar amb autoritzats representants d'altres sectors de la activitat nacional per llur major profit i el de la França, en la qual la professió agrícola ve a ésser com el basament de la piràmide social».

Exacte: únicament així podem afrontar les necessitats materials i els interessos morals i socials de la professió.

Comentant a En Rendé

Teniu raó, l'amic; borrango si en teniu! Vostre «Ja ho farem...!» és de visió justa.

Permeteu-nos, però, que, sense defensar a aquests tocassons retardaris, hi diguem que s'hi troba algun desig prometedor de fer. ¿No vos semblen fastigosament avorribles aquells altres elements negatius que dogmatitzen llur quietud amb la estúpida sentència: «Així és estat i així ho hem de deixar»?

O són orbs de gota serena, o avorreixen la llum; cal sols veure per a creure, i ben manifest i a la vista salta que Catalunya vol foragitar la galvana física i la peresositat mental en les manifestacions de vida agrària, amb sols obirar entorn ço que està transformant-se amb rapidesa.

Entre l'excepcionisme dels uns i la negació dels altres, està el braó dels valents i decidits que hauran de contagiar-los i arrastrar-los mal que els pesi. Els temps moderns no comporten mandrosos ni covards i caldrà rètrels sense pietat... per son propi benefici.

I així, a llurs «Ja ho farem» i «no t'hi capfiquis», nostra única rèplica ha d'ésser: «Som-hi!»

No es pot llençar res

Ara que tot va tan car és molt convenient saber que molts articles sofreixen transformacions i més transformacions. Per exemple:

El talls d'espàrrec, s'aprofiten en l'elaboració de paper d'escriure i d'imprimir.

De les fulles de carxofa se n'extreu un principi colorant usat per la tintoreria.

Del «marro» o cafè que ha servit, se n'obté una matèria colorant i antisèptica.

Dels taps de suro vells, se'n fan farcits per a coixins surants.

De l'estalzi en surt un bon tint per a la roba.

Dels vidres trencats se'n fabrica vidre i llana de vidre.

De totes les grasses de cuina sabut és que se'n fa sabó.

Dels ossos, en surt sabó, botons, adobs.

De les closques d'ous se'n fa alum secant.

La nostra exportació d'avellanes

El comerç d'exportació d'avellanes es molt important. Els nostres clients principals són, com per la generalitat dels altres productes agrícoles, Anglaterra, Estats Units, i França. També assoleix xifres elevades, l'exportació cap a Noruega, Suècia, Cuba, Holanda, etc. A continuació donem l'exportació total en quilos en els últims anys:

Any 1910, 7,267.359 quilos; any 1912, 13,830.398 quilos; any 1914, 10,055.990 quilos; any 1915, 9,055.296 quilos; any 1916, 5,332.970 quilos; any 1917, 7,039.376 quilos; any 1918, 9,403.285 quilos; i any 1919, 14,056.062 quilos.

Els boscos de Rumania

L'antic regne de Rumania, comprenent-hi les províncies anexionades Ardeal, Banato, Cristiana i Maramuresch, Besaràbia i Bucovina tenen la següent extensió forestal:

Ardeal, Banato, Cristiana i Maramuresch	4.200,000
Besaràbia	263
Regne antic de Rumania (amb els districtes de Caliacra i Durostor)	2,086.000
Total	6,549.000

Les espècies que es troben en aquests boscos, són: resinoses, pins i abets, faigs, adeduls, freixes i tilers.

Les alzines i altres espècies de fusta forta com l'olm, hi són en gran extensió.

Per a extreure aqueixa fusta dels boscos, tenen instal·lats potents funiculars, i allí on els rius són prou amples, es valen de les tramades primitives que a l'alta muntanya de la província de Lleyda s'anomenen raigs. Això succeeix especialment a la Bucovina, la superfície de la qual, està coberta de boscos en un 45 per 100 de la seva extensió, essent la regió en la qual es troben els boscos més frondosos i d'espessor de Rumania.

Una disposició justa

La «Board of Trade» ha dictaminat respecte la queixa formulada per la Cambra de Comerç d'Espanya a Londres.

Era corrent incloure en la taxa de la «Fine Chemical» els productes cremor tartàric, tartrat emètic i les mares i ferments vínics. El nomenament d'un compromissari ha donat el següent resultat: els referits productes entraran al Regne unit desgravats de la taxa del 33 i mig per 100 *ad valorem* que pagaven.

Quelcom que ens afecta perquè ens sigui escaienta la resolució.

T. S. F. en la previsió agrícola

Té França establert un servei d'avisos meteorològics que informen als agricultors dels canvis sotats que experimenta el temps, amb ço que podien en tot moment adelantar-se i prevenir-se contra les gelades, pedregades i tempestats.

La Oficina Central transmetia telegràfica i diàriament dos comunicacions no sempre arribades amb prou oportunitat per a contraposar medis de defensa, car l'acumulació dels serveis imposava retrassos.

S'ha millorat ara la deficiència, fent ús de la telegrafia sense fils i mitjançant l'aplec le notes d'estacions diverses recollides en l'Oficina Nacional Meteriològica qui les passarà a l'estació de la Torre Eiffel des d'on seran transmeses per tot França, de forma que amb sols posseir un aparell receptor, s'obtidran les noves amb tota rapidesa i, per consegüent, amb probable eficàcia.

INFORMACIÓ VINÍCOLA

Perquè caigué En Maura, primer; perquè trontollà la primera *combina* d'En Sánchez Guerra, després; perquè els novament arribats tenien d'enterar-se, ahir; i ara, perquè Gènova reclama al tècnic francès Sarruys, el cas és que tenim barca parada mes sense embarcar el nòlit «modus vivendi».

I, per tant, tenim també parada la novetat mercantil que no dóna altres senyals esperançadores que els fèrms sosteniments de preus. Res a dir-hi, doncs, que no fos la cançoneria invariable de les dues quinzenes pasades, amb les quals, evidentment, no podem pas bastir-hi ni un mal cobert de teulissos, i molt menys un casal per a bona crònica. Deixem-ho consignat en espera de retornsi represa de tractes.

Parant esment en ço que de moment és interessant, l'aspecte dels vinyats, tothom pot veure que la marxa és bona i el temps i temperatures li són favorables, com són a provar-hi les bones brotacions regulars, potser no tant ufanoses com altres anys s'ens mostren a mitjans d'abril. En un punt cal parar compte, i és: que l'herbam no abunda, amb ço que l'esmagencar serà faent, però també suposa que els graus d'humitat van migrats i podrien donar-nos o pluges tardaneres compremetedores de bones floracions i cosines germanes del mildiu—humitat i calor—o una cequera que fes pensar en Juliol i Agost als ceps poc abeurats, amb propensions a que cascabellegessin per maluria els raims.

No valgui però oblidar a mal temps i moure engúnies, que bé massa que un i altres venen al pas sense reclams.

Les notícies regionals i de les nacions vinyateres no senyalen novetat, mes si senyalen un retràs de vegetació, potser perquè les fredorades de març i començ d'abril han sigut més intenses i endarrerides.

I ja som a cap de crònica; veieu si comporten ben poques consideracions els quinze darrers dies.

Deixem-ho tal com va—i no pas per mandrositat informativa o de tremp—sinó perquè, com diu la popular sentència: «D'allí on no n'hi ha, no en raja».

Potser clourem abril en abundoses impressions que compensin la poquetat d'aquestes jornades últimes...

PERE J. LLORT

La Secció de Patologia Animal (malalties del bestiar) - Carrer d'Urgell, 187 - Barcelona - ha començat a actuar i demana als ramaders que abans de deixar morir el bestiar, vulguin consultar-la, completament gratis.

INFORMACIÓ OLEÍCOLA

En res hem variat de la vegada passada; ningú compra i el que ven ho fa forçat i potser a un preu més baix del que en podríem dir *de plaça*.

L'estranger està del tot parat en ço que es refereix als nostres olis; en els altres van tirant, encara que també a poc a poc.

Els italians més aviat que els francesos, van treballant un xic i compren olis de l'Algeria, Túnez i fins de Turquia, i prescindeixen en absolut dels olis nostres, puix estan més de 60 francs més cars que aquells.

Aquests dies la lira, que com sabem es la moneda italiana, ha tingut una mica de puja en el mercat financer; això ha fet que es comencessin a fer suposicions per a exportar oli allí; més totes aquestes tentatives han fracassat en ço que es refereix als olis fins, i s'han realitzat sol amb els olis corrents andalusos, en els quals ja s'ha fet alguna operació; també aquests beneficis l'han tocat els olis dits desodoritzats i són varies les refineries espanyoles que han pogut col·locar en aquells mercats llurs olis. Però això ha estat una cosa momentània, puix de sobte els canvis han fluixejat i al mateix temps els olis corrents i desodoritzats espanyols han pujat de preu, paralitzant de moment l'únic horitzó que teníem clar per a traure oli cap a l'estranger.

Els mercats francesos han estat més poc animats i allí en els nostres olis res s'ha pogut fer i l'únic moviment ha estat amb els olis de granes.

Els olis de llavors han tingut en el mercat de Marsella fa cosa d'un mes un gran descens, car s'arribaren a cotitzar fins a 220 francs els 100 quilos; més quan tothom es creia que baixarien encara més, passà tot el contrari i avui estan a 280 o 285 francs.

Tot això que passa amb els olis de llavors no ha repercutit gaire en els d'oliva, puix en el mateix mercat marsellès es troba una calma desorientadora. Els comerciants d'aquesta plaça, tenen els olis de les colònies franceses i en elles es proveeixen per lo que els nostres olis no han tingut sisquera cotització.

Amb els olis d'Algeria poc es fa, puix no hi ha calitats que es puguin parangonar a les fines; no obstant i això s'estan pagant entre 325 a 350 francs amb barril comprès; aquests olis tenen una acidesa que no passa dels dos graus, ço que fa que per això tinguin un camp reduït de venda.

Els olis llampants algerins es cotitzen al voltant de 280 francs, amb una acidesa màxima de 5 graus; de prompte, la quinzena passada, es posaren a 310, però ara han tornat a baixar i es cotitzen a 290 i els que arriben a la consignació no es poden vendre a més de 285 francs els 100 quilos amb tots els impostos a càrrec del venedor.

Els olis de Sousse (Tunèsia), de classe bona, ço que en diuen primera pressió, es venen a Marsella entre els 390 a 400 francs; les primeres corrents en les que l'acidesa no passa d'un grau és venen sobre la base de 380 francs. Les segones pressions que són olis no tan bons es paguen fins a 370 i la fabricació indígena, que es ja una classe fluixeta s'arriba a pagar a 340. Però aquestes operacions es fan en poques quantitats i

de mala gana, ço que deixa entreveure una baixa de preus en el mercat marsellès.

Els altres mercats d'Europa, estan encara més parats, puix Anglaterra que el mes passat va tirar s'ha parat de cop i no dona pas senyals de vida, si no és per a fer compres a preus més barats. Les nacions del Nord, grans consumidors d'oli per les conserves de peix, tampoc compren i no cal que diguem res de Rússia i Alemanya; la primera pel desballesament que hi regna i la segona per la gran diferència del canvi, que fa que ni es pugui somniar a enviar-hi ni una gota d'oli.

Amèrica, també està desganada, no compra ço que en altres anys acostumava, si bé demana oli, però el vol barat, i a tan mal preu el demana que ni sisquera olis corrents se li podrien servir.

Mirant pels embares que es fan, potser podríem jutjar pel gran nombre de caixes de llaunes que en pocs dies s'han enviat a Amèrica, que aquest mercat compra, més no és així, la major part d'elles són caixes que s'envien a la consignació, és dir sense vendre, en aquells mercats esperant poder agafar un moment bo per a col·locar-les, més aquest moment és molt difícil i més en aquell país on ja en comencen a sentir els efectes de la competència dels olis d'oliva de Califòrnia i dels de llavor, la refinació dels quals, els americans l'han portada a tal extrem que en molts casos són preferits aquests als d'oliva, sobretot als corrents.

Els mercats d'Àfrica i Àsia, en poc ens poden modificar la marxa del mercat, puix el seu consum és limitat als olis que es produeixen al país (d'oliva i de llavors); no obstant podem estar satisfets, car una gran casa catalana ha fet una expedició molt important a l'Extrem Orient, lo que potser farà que els nostres olis s'obrin un mercat que inclús estava tancat a les marques franceses i italianes, puix llurs envios en aquells països no eren de gran importància.

Resumint, podem veure que l'estat dels mercats estrangers, no és més què un mirall dels nostres i no ens cal dir res més quan ells treballin, treballarem nosaltres.

LISINI ANDREU

NOTICIARI

Per la llei d'Accidents del treball es disposa en l'article 3.^r, paràgraf quint, que les indústries o treballs que donen lloc a la responsabilitat del patró, seran les explotacions agrícoles, forestals i pecuàries, sempre que es trobin en qualsevol dels següents casos i no siguin objecte d'una llei especial. Que s'emplein constantment més de sis obrers. Que s'emplein màquines mogudes per motors inanimats. En aquest últim cas, la responsabilitat del patró existirà respecte del personal ocupat en la direcció, al servei de motors o màquines i dels obrers que fossin víctimes de l'accident ocorregut en les mateixes.

— *Des del primer d'abril, a l'Institut Agrícola Català de Sant Isidre*, deuen regularitzar-se els contractes fets per cinc anys amb la Caixa mútua contra les pedregades. Podrà més tard, mercès a una pròrroga atorgada, modificar o ratificar-se l'assegurança de l'any anterior, però sempre serà condició precisa haver satisfet la quota de l'any anterior.

— *El Sindicat Agrícola de Banyoles i sa Comarca*, perseguint el perfeccionament de la maquinària que té instal·lada per a les diverses seccions a què estén la seva activitat, ha substituït una roda antiga destinada a l'elevació d'aigua, per una potent turbina.

Té projectat, demés, fer un pati per a instal·lar la maquinària de batre en un dels indrets dels seus grans locals.

— *Comissionat pel Ministeri del Treball per a confeccionar el cens Patronal i obrer agrícola*, l'Institut Agrícola Català de Sant Isidre s'està dirigint a totes les associacions agrícoles de Barcelona per tal que omplin les fulles del cens què se'ls remeten, amb instruccions precises per a classificar després degudament el treball de les fulles que vagin rebent-se contestades.

— *Ha estat declarada zona infecta el terme municipal de Cornellà*, per haver-se presentat en el bestiar vacum de dita població, varis casos de carbuncle bacteridià, la qual malaltia es catalogada en la llei vigent d'Epizooties.

— *Ajornament*. S'ha aplaçat per vuit dies la data de la inauguració del Concurs de bestiar i exposició de Maquinària agrícola, que el vinent mes de maig celebrarà a Madrid l'Associació General de Ramaders del Regne.

— *El Sindicat Agrícola de Campmany*, ha sol·licitat la seva admissió a la Federació Sindical Agrària, de Girona.

— *El Comissari regí del Consell de Foment, Dr. Leonci Soler i March*, ha sortit cap a Nova York i Cuba.

— *L'Institut Agrícola Català de Sant Isidre*, en vista de què han estat imposats els tributs substitutius de consums autoritzats per la llei de 12 de juny de 1911, ha adreçat a l'Ajuntament de Barcelona una instància demanant-li que n'eximeixi determinats articles de primera necessitat, com la volateria, ous, fruites i patates.

— *L'exposició agrícola que es projecta fer a Sant Sadurní*, amb motiu motiu del Congrés de la F. A. C. B. es dividirà en quatre seccions: Vins, Productes i derivats, aparells portàtils i insecticides.

Els premis seran concedits per la «Fundació Déu», de la qual en té el Patronat l'I. A. C. de S. I., i consistiran en Diplòmes, Medalles d'Or i Diplòmes de Mèrit.

En donen dades la Federació Agrícola Catalana Balear, i la Cambra Agrícola de Sant Sadurní d'Anoya.

— *El Director de l'Estació Enològica de Reus, D. Claudi Oliveres i Massó*, està encarregat de desenrotllar el tema: Classificació i conreu dels ceps, i elaboració dels vins de la Província de Tarragona, amb vistes a l'exportació, en l'Assemblea de la U. V. C. pròxima.

— *Han estat aprovades per R. O.* les reformes introduïdes en sos reglaments, pels sindicats Agrícoles i Caixes Rurals d'Ibars d'Urgell i Rosselló.

— *Solemniament s'ha verificat a Cambrils la col·locació de la primera pedra de la Facina del Sindicat Agrícola del Camp,*, presidint l'acte i beneint la pedra S. E. el Cardenal Vidal i Barraquer, el qual pronuncià un discurs que fou escoltat i aplaudit fervorosament, així com el de contesta que féu D. Eduard Recasens.

— *Als pobles de Crespià i Susqueda* estan fent-se els treballs preparatoris per a crear indicats Agrícoles. L'organització està en mans de prestigioses persones, per la qual cosa és de creure que naixeran amb vigoria.

— *Està en ple funcionament el Centre de vendes dels Sindicats Agrícoles*, establert al carrer de Claris, núm. 26, on es reben els diferents productes agrícoles dels respectius sindicats, servint-los al públic a preus molt més reduïts que els que regueixen al mercat.

Està muntat de tal faísó que cada mes s'entrega als sindicats l'import dels gèneres venuts, desquitant-se no més les despeses havudes.

— *De l'Exposició internacional d'Alimentació, Higiene i Agricultura* que es projecta celebrar del 15 de maig al 15 de juny pròxims, se'n espera tot un èxit, a judicar per les falagueres noves que es tenen dels industrials, comerciants i agricultors que han promès concorrer-hi.

Les oficines d'inscripció, són al carrer Ample, 22. Barcelona.

— *Hi ha el propòsit d'instalar en aquesta regió* una fàbrica per a obtenir per procediments sintètics àcid clorhídric, sosa càustica, àcid nítric, i nitrat de sosa, productes químics de gran necessitat per a la indústria i l'agricultura, dels quals en som grans tributaris de l'estranger.

— *La Federació Sindical Agrària de Girona* ha acordat elevar l'interès dels préstecs al 6 per 100 anyal, àdhuc pels ja atorgats, en vista de l'elevació del tipus d'interès. I per tal d'evitar que el numerari disponible quedi en mans dels mateixos Sindicats ha decidit que els prestataris hagin d'amortitzar el 25 per 100 cada semestre del capital inicial.

— *La Cambra Agrícola Oficial de Sabadell*, ha quedat així constituïda: President, D. Josep Llobet Sanjuan; Vice-president, D. Joan Guitart Domènech; Comptador, D. Pere Argelaguet Altayó; Tresorer, D. Josep Barata Planas; Vocals: D. Antoni Domènech Llonch, D. Josep Jané Gironès, D. Josep Sagalés Fatjó, D. Joan Borguñó Bach, D. Ramon Panadés Barlabé, D. Jaume Domènech Marsol; Secretari, D. Pere Dalmau Gorina, i Vice-secretari, D. Vicens Gubern.

— *S'han circulat entre agricultors i corporacions agrícoles* els qüestionaris dels temes a desenrotllar en el Congrés de la Federació Agrícola Catalano-Baleàr celebrador a Sant Sadurn els dies 4 i 5 de juny vinent.

— *Al Parc Municipal de Mataró* s'hi ha instal·lat una col·lecció avícola. Els darrers exemplars adquirits són de races Bramha, Faveroles, Seguntines, Orpington, Padró i Pintades o de Guinea.

—*El Sindicat Agrícola Sant Salvador de Guardiola* ha celebrat un acte propulsor de l'esperit d'associació entre els vinyaters de la rodalia, amb la cooperació de la U. V. C. l'Acció Social Agrària de la M. de C. i el Consell Comarcal del Plà de Bages.

—*Entre el bestiar de la Comarca de Banyoles* s'hi ha presentat una invasió de *piroplasmosi*, propagada en virtut de la importació de bestiar afectat d'aqueixa malaltia.

—*Els premis que l'Associació General de Ramaders del Regne* destina al Concurs que es celebrarà a Madrid els dies 14 a 21 de maig, pugen a 300,000 pessetes.

NOTES DEL DEPARTAMENT D'AGRICULTURA DE LA MANCOMUNITAT DE CATALUNYA

S'ha celebrat el curset de divulgació de Bellvís amb subjecció al següent programa de lliçons:

Una d'Acció Social Agrària, per D. Josep M. Rendé.

Tres conferències de terra campa, per D. Josep Camps.

Dues d'Arbres fruiters, per D. August Matons.

Dues de ramaderia per D. M. Rossell Vilà, cloguent-se amb una sobre Alimentació humana, a càrrec de D. Jaume Raventós.

El dissabte es començarà el curset a Poble de Lillet i pròximament se'n donarà un altre al Foment de Mayals.

—La Secció d'Arbres fruiters ha respost consultes: d'Alacant, sobre garrofers; de Vilanova de Meyà, sobre fabricació d'olis; de Barcelona, sobre l'empleo de la glucosa en la lluita contra la mosca; de Vilanova de Prades, sobre varietats d'avellaner; de Sant Just Desvern, sobre conreu de fruiters; de Besalú, sobre poda d'oliveres; de Palau d'Anglesola, sobre malalties de l'olivera; de Granadella, sobre cultivadors; de Figueres, sobre l'avellaner.

S'han donat conferències sobre el conreu de l'ametller a Espluga de Francolí, Albí i Cervià, i sobre el conreu de l'olivera a Arbeca.

Ha terminat la campanya d'esporga d'oliveres, havent-se fet proves i donat conferències als pobles següents: Mora d'Ebre, Mora la Nova, Guiamets, Benissanet, Ginestar, Mirabet, Garcia, Flix, Ribarroja, Ascó, Vinebre, Gandesa, Corbera, Tivissa, Pinell de Bray, Prat de Compte, Horta, Arnes, Bot, Villalba, Batea, Cunit, Montblanch, Espluga de Francolí, Vinaixa, Albí, Cervià, Vilosell, Poble de Cièrvols, Arbeca, Artesa, Puigvert, Granadella, Poble de Granadella, Mayals, Llardecans, Granyena de les Garrigues, Juncosa, Torms, Soleràs, Albagés, Cògul i Castelladasens.

—El Consell de la Mancomunitat ha concedit un camp de demostració de Sullà al Sindicat Agrícola de Granadella.

—Han estat nomenats vocals del Jurat qualificador de l'Exposició Regional de vins i sos productes, que té de verificar-se a Sant Sadurní d'Anoya amb ocasió de les Bodes de Plata de la Federació Agrícola Catalano-Balear, Don Pere Mias y Codina, Conseller d'Agricultura; don Jaume Raventós, Director dels Serveis Tècnics, i D. Pere J. Girona, Professor de l'Escola Superior d'Agricultura de la Mancomunitat de Catalunya.

—Els Serveis de Ramaderia han fet públic el pla de concursos de reproductors per a l'any econòmic 1922-23. N'hi han 22 distribuïts per totes les comarques de Catalunya.

—Nostre Director D. August Matons, ha donat dues conferències en el local de la Federació Catòlico-Agrària de la Seu d'Urgell.

—Resum dels treballs efectuats en el mes de març en el Laboratori d'Anàlisi:

Mostres analitzades: Terres de conreu, 1; Anticriptogàmics i insecticides, 1; Vins i similars, 49; Adobs, 41; Aliments, 2; Diversos, 10. Total: 104.

—El Sr. Ymbert, de la Secció d'Enologia, ha visitat al Sindicat Agrícola de Sampedor, per a tractar de l'emplaçament del Celler Cooperatiu, i ha respost consultes de Callús sobre el què tenen en projecte; i altres sobre vins i maquinària dels cellers de Terrassa, Falset i Guiamets.

—Pel Sr. Rendé, Cap d'Acció Social Agrària, s'han donat conferències a Palausolitar i Plegamans, sobre caixes Rurals, i sobre Cooperatives de vinificació, al Sindicat de Vinyaters de Montblanch.

—Els alumnes de l'Escola Superior d'Agricultura que estudien Indústries Químiques, acompanyats del professor Sr. Benavent, han realitzat un viatge d'estudi a diverses fàbriques de Saragossa, Logronyo, Bilbao, Madrid i Tarragona.

Bibliografia

LA PLANTACIÓ DELS ARBRES.—*August matons*.—Un fullet de 22 planes amb gravats.—Gratuit.

COM ES PODA L'OLIVERA.—*August Matons*.—Un fullet de 11 pàgines. Gratuit.

LES CUQUES FILOSES DE LA POMERA I DE LA PRUNERA.—*August Matons*.—Un fullet de 8 planes, amb gravats. Gratuit.

EL CORC DE LES POMES I DE LES PRUNES.—*August Matons*.—Un fullet de 8 planes, amb gravats. Gratuit.

Són quatre fullets de divulgació publicats pel Servei d'Arbres fruiters i formen part de les publicacions divulgadores que han començat a fer els Serveis Tècnics d'Agricultura de la Mancomunitat.

En el què es refereix a la plantació dels arbres es donen les normes que han de regir aquesta operació fonamental de la fructicultura i es crida l'atenció dels pagesos sobre moltes qüestions que erroniamment solen tenir-se descuidades. En el què es refereix a l'olivera s'explica clarament com s'ha d'esporgar aquest arbre que constitueix una de les bases de la riquesa agrícola catalana.

En els altres dos, ultra explicar breument la vida dels insectes estudiats, que tants mals causen a la pomera i a la prunera, s'indiquen els remeis més oportuns per a combatre'ls.

Tots aquests fullets s'envien gratuïtament demanant-los al Cap del Servei d'Arbres fruiters. Urgell, 187.

LAS INDUSTRIAS DE LAS SALES POTÁSICAS EN ALEMANIA.—*Saez Fernz-Casariégo.*—Un fullet de 54 planes.

Es un fullet de propaganda molt ben presentat, en el qual després d'explicar la natura dels jaciments potàssics d'Alemanya es donen les normes per a l'aplicació dels diferents adobs potàssics que es troben en el comerç.—C. A. M.

INSTITUTO AGRÍCOLA CATALÁN DE SAN ISIDRO.—*Memoria correspondiente a 1921.*—Barcelona. 1922. Un fullet de 32 planes.

Es la memòria reglamentària llegida pel Secretari Sr. Maspons en la Junta general celebrada en gener d'aquest any. Es detallen en ella els múltiples treballs fets per l'Institut en benefici dels agricultors durant l'any 1921.—A. M.

CONSULTORI

En aquesta secció es respondrà gratuïtament i per torn rigorós, a totes les consultes que facin els llegidors

F. C. A. SEU D'URGELL.—La cuscuta és un paràssit difícil de combatre. S'usen remeis preventius, sempre els millors, i curatius. Els primers són: comprar llavor d'alfals amb garantia absoluta de puresa i no emprar fems procedents d'animals alimentats amb farratge de prats infestats. Per a combatre la cuscuta pot seguir el següent procediment: Si la invasió és molt extesa no hi ha altre remei que rompre el prat després d'haver aprofitat l'alfals i fer per un quant temps un altre conreu. Si, en canvi, és limitada, dalli els punts malalts, i al voltant tot una faixa d'alfals sa, de l'amplada d'un metre, reculli l'herba segada, posi-la en sacs i tregui-la del camp per a cremar-la. Després cobreixi amb palla o altres matèries inflamables tota la porció segada i encengui, mullant si vol amb un xic de petroli per a facilitar la propagació del foc.

Per a completar l'acció destructora del foc, es pot, un cop s'hagi apagat, arruixar la porció cremada amb una solució de sulfat de ferro al 10-20 per cent.

Fent això que diem es cremen tots els filaments de la cuscuta. Si l'alfals era vell rebrota de nou; en cas contrari en torna a sembrar.

Un altre procediment més recient, que no hem experimentat però del qual tenim bones referències, consisteix en arruixar la porció atacada amb una solució acuosa de àcid sulfúric al 4-5 per 100. L'època millor per a fer el tractament és a primers de juny per a impedir la formació de la llavor del paràssit. L'alfals pateix poc i es revifa treient nous brots. S'emplea aproximadament un litre de solució per metre quadrat. És convenient arruixar també un zona al voltant de la zona infectada.—A. M.

P. Q. de B. TARRAGONA.—Pròximament publicarem un article tractant de la lluita contra la mosca de l'oliva. Allí trobarà tots els detalls necessaris i la fórmula a emprar.—A. M.

A. B. SANT FELIU.—Li hem enviat el follet sobre les cuques filoses; allí trobarà indicat el tractament a fer.—A. M.

La S. A. Elèctrica i Electroquímica de Caffaro

(12.000.000 DE CAPITAL) PREPARA:

la **POLS CAFFARO** a base d'oxiclorur de coure,
per a combatre el *mildiu*. Substitueix amb èxit al sulfat
de coure i s'emplea com ell, però sense necessitat de calç.
Es més econòmica, més adhesiva, més fàcil de preparar

la **RAMEINA CAFFARO** pels tractaments en
sec contra el mildiu i la malura.

l'**ARSENIAT DE PLOM CAFFARO**
per a destruir tots els insectes que mengen les parts
verdes de les plantes. L'únic que no crema.

REPRESENTANT GENERAL:

Dr. JOSEP NOBILI : Aragó, 224, principal : Telèfon 5186 A.
BARCELONA

EDITORIAL CATALANA, S. A.

LLIBRES DE TOTA
MENA : MOSTRA-
RIS : CARTES
TARGES : TALO-
NARIS : FACTU-
RES : ESTATS

SECCIÓ D'IMPREMTA

Mallorca entre 257-259

Telèfon 58 G

BARCELONA

PUBLICACIONS
DE TOTA MENA
DE REVISTES
ESPECIALITAT
EN LES EDICIONS
CATALANES

CONSTRUCCIONS AGRARIES

OFICINA TÈCNICA

Projectes : Pressupostos : Avant-
projectes : Avant-pressupostos
Consultes : Estudis preliminars

Director: Cèsar Martinell

ARQUITECTE

BARCELONA

Rambla Catalunya, 57, 2.^{on}

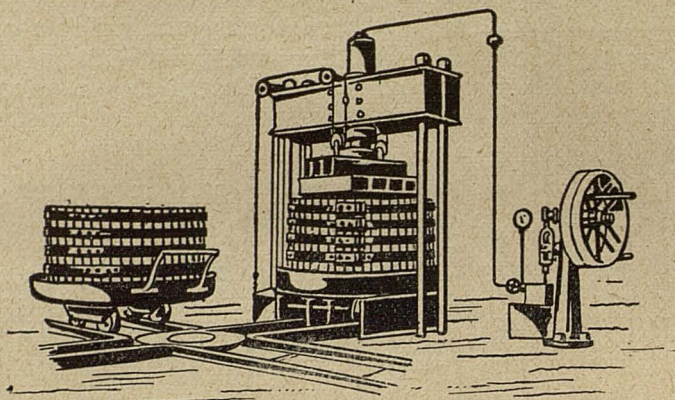
VALLS

Arrabal Castell, 47

En dirigir-vos a les cases anunciadores, citeu **AGRICULTURA**

GRANS FÀBRIQUES DUCHSCHER i C.^o

fundades l'any 1873 - WECKER - (Luxembourg)

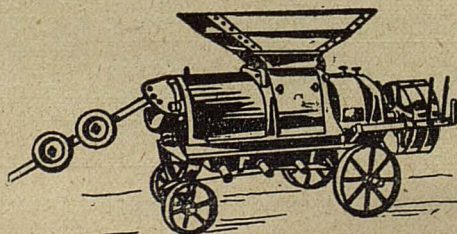
Premses "DUCHSCHER"

HIDRÀULIQUES PER A VI
HIDRÀULIQUES PER A OLI
TIPUS ESPECIALS PER A VI I OLI

Elevadors - Turbines - Trepitjadors - Derrapadores i Separadores mecàniques PAUL - Premses a mà - Mecàniques de grans diàmetres Bombes - Motors, etc., etc.

Premses contínues silencioses DUCHSCHER, varis tipus sobre peus i rodes.

Han batut el "Record" de producció i bon treball de quantes es coneixen en tota l'Espanya.

Treballen	MES
Expremen	MES
La càmara	MES
fora i du-	
radera.	
Trinxen	MENYS
Exigeixen	MENYS
cuidado	
Fan molts	MENYS
baixos que	
els que es	
coneixen.	

Del certificat del Sindicat Agrícola de Valls (Tarragona) copiem: Respecte la premsa Contínua DUCHSCHER n.º 3, per els resultats obtinguts fins al present, podem assegurar que sa producció mínima és superior a la premsa MERCEDES en un 20 %, triturant bastant menys.

Projectes i modernes instal·lacions de Cellers i Molins d'Oli
 Casa Central:

GUILLERMO COTTI, Enginyer - Provença, 362 - Barcelona

Representant per a Catalunya, Aragó, Logroño e Illes Balears

LLUIS FELIU - Barcelona - Ripoll, 6

En dirigir-vos a les cases anunciadores, citeu AGRICULTURA

BESTIAR

Original Frison

Degut a la sequia persistent,
el preu del bestiar s'ha
rebaixat a Holanda. Procuri's
vostè el seu bestiar directa-
ment, comprant-lo als corta-
lers. Envii vostè les seves co-
mandes o consultes a la

«COOP, Vee - Afzetver»
a AKKRUM (Holanda)

Dirigir la Correspondència a:

F. G. DOKTER
a AKKRUM (Holanda)

Preguem es prengui nota de
no enviar les comandes o con-
sultes a Mr. Zuuriber, men-
cionat en el llibre de reclam-
repartit durant la «Setmana
Holandesa» a Madrid, per ha-
ver estat interrompudes totes
les relacions amb dit senyor.

RAJOLS, TEULES, TOTXOS

maons (plens i buits), cairons, etc., deu vostè fabricar-los a màquina, a fi d'obtenir de la terra tot el seu rendiment.

La casa VILLALTA, de Barcelona, és la que millor podrà servir-lo en

MAQUINES, FORNS, ASSECADORS

i tot el que pertany a l'indústria ceràmica i de fabricació de materials per a construcció

Visiti o escrigui avui mateix a la **SECCIÓ A** de la casa

VDA. J. F. VILLALTA, S. EN C.
BARCELONA

Oficines.
Nou Sant Francisco, 28

Apartat correus, n.º 65
Telèfon 568 A

Ha sortit el **D'ACÍ D'ALLÀ** del mes de abril
LITERATURA : ACTUALITATS : MODES : DEPORTS

SOFRE **FLOR-MOLT**
: TERRÒS :

Grans refineries a Tarragona de la
Union Sulphur Co., S. A. E.

Representants de la UNION SULPHUR Co.,
de Nova York i de les RAFFINERIES INTERNATIONALES DE SOUFRE, de Marsella.

PRODUCTES GARANTITS
99 per 100 de puresa per els més importants
LABORATORIS D'AGRICULTURA

A D O B

Noves aplicacions del
SOFRE VERGE
99 per 100 de puresa com a
FERTILITZANT

INFORMES TÈCNICS: Secció agronòmica de la «Union Sulphur Company, S. A. E.», Conde de Romanones, 3 i 5. — MADRID.
PREUS: Apartat 10. — TARRAGONA i oficines MADRID, Velázquez, 64, des del 1.º de gener 1921